

Bedford College

Baker St.

London. W.

Nov. 11th 07.

Kära Sigris!

Den blir nog inte litet för-
vånad öfver att jag verkligen
läser höra af mig, och det
har du ju också skäl till.

Jag är nyss hemkommen
från ett stort möte, som
the National Women's Social
& Political Union höll i
Queen's Hall kl. 8 i kväll.

(det är midnatt nu) och jag
känner mig så "excited" efter
det, att jag får lof att skrif-

va till dig och låta dig veta
litet om det.

Jag har ju en del af
mitt arbete i the School of
Economics och det tar mig
ungefär 3 min. att gå ned
till N. W. S. P. U.:s office vid
Clement's Inn. Förra måndagen
gick jag dit för första gången
för att skaffa mig en biljett
till mötet i kväll. De hade
just ett möte då jag kom,
då jag stannade och hörde
Mrs Pethick Lawrence tala, och
efteråt blef jag presenterad
för henne, och hon bad mig
skrifva mitt namn och
min adress i en bok där, och

jag fick lofa henne att nästa gång jag träffade henne - då hon högnades ha litet mera tid - gifva henne en redogörelse för vår rösträttsrörelse hemma under året ären. Hvarje måndag från kl. 4-6 hafva de en "At Home" i sin lokal vid Clement's Inn, och som jag har en föreläsning i the School of Ec. från kl. 3-4 och den nästa kl. 6.15, så passon det ju utmärkt för mig att gå dit, och jag har beslutit att gå dit hvarje måndag och säga det som en del af mitt arbete och därigenom under vinterns loyp

riktigt komma in i deras rörelse och lära känna deras arbetsmetoder. Man behöfver inte vara rädd att ej få nyttjningarna nog, jag gick dit idag igen och gjorde flera trefliga bekantskaper och blef presenterad för Miss Christabel Pankhurst, som sökte övertala mig att nyttjandra och tala om vår rösträttsrörelse, men det hade jag inte nog mod till. Där var en norsk dam, som höll ett litet föredrag om hur de norska kvinnorna fingo rösträtt, och hon väckte otommande jubel.

Mötet i kväll som
 var mycket talrikt besökt,
 ehuru ej fulltaligt, öppnades
 med afsejngandet af "The
 Suffragettes 'Marseillaise'".

Så talade Mrs Pankhurst,
 som var ordförande, och
 sedan fick Miss Annie
 Kenney ordet. Hon talade
 öfver "Working Women & the
 Vote," ofta afbruten af storman-
 de applåder, bravosor, viss-
 lingar etc. Ett sådant lif-
 ligt auditorium har jag
 aldrig sett för. Sedan upp-
 trädde Mrs Lawrence, som
 talade öfver ämnet "The

Present Crisis & the Great Demand". Det var ett öfver-
dådigt anförande och hela
hennes uttalande verkade
ytterst sympatiskt åmin-
stone på mig. Och så tyckte
jag att jag skulle känne
hennes lidet. Hon slutade sitt
tal med att bedja de när-
varande att ekonomiskt
bidraga till fortsättande af
kampanjen, och frågade om
det fanns någon kvinna,
som ville gifva sitt bidrag.
Detta var arrangeradt fönt.
Förra måndagen vid det
ordinarie mötet beslöts det
att de skulle tala vid nä-

gan, som var villig att gifva
ett understöd, att vid Mrs
Lawrence's fråga reste sig upp
och erbjuda sig att göra så
och antala beloppet på denna
summa, ty de visste att om
endast en började, så skulle
snart de andra följa hennes
exempel. Och de blifvo ej be-
svikna i denna sin förväntan.
Omedelbart efter Mrs L:s fråga
reste sig en dam upp och
erbjöd sig att gifva £100 till
föreningen. Det blef ett jubel
som like. Programmen voro
så beskaffade, att den ena
halvorn tjänstgjorde som
check och var afsedd att
rifvas af och gifvas in till

de särskilda "collectors" som
gingo omkring under Mrs
Lawrence's tal. Och om inflöda
bidragen, det ena efter det
andra, i en lång jämn ström,
och hvarje annans storlek
liklika med gifvarens namn
utropades. Det var en sann
glädje att se hur pengar-
na flöta in. Flera gifvo
£ 100, de flesta £ 10 eller £ 5.
och vid slutet af mötet med-
delade Mrs L. att samman-
lagt £ 571. 6s. under kvällen
hopp blifvit skänkta till
the Campaign Fund. Där-
till kommer naturligtvis

inkomsten af biljettorna, af
vilka isynnerhet de dyrare
haft stor åtgång. Är det inte etåt-
ligt? Jag är så glad åt deras
succes i kväll, att jag själf
tycker det är löjligt. Mera en-
tusiasistiska och energiiska
människor har jag sällan
sett, och det är det för väl att
de finnas, som motvirket bland
alla dem för hvilka det mesta
synes omöjligt, och som tycka
det ej lönar sig "nödan" att göra
sig bekväm i "nödan" och söka
förbättra saker och ting, "det är
bra som det är" - människorna,
du vet. Naturligtvis finnas åt-
skilliga öfverdrifter i Suffraget-

semas" nyttjädande, men
det betyder dock ej så mycket
åtsinnelone ej nog för att
man därför skulle saga
afständ från dem. Och
deras entusiasem är smittan-
de, åtsinnelone känner jag
mig mycket mottaglig för
den, men jag är ju från
början väl disponerad för
den.

Mrs Marsel, Miss Goro-
thorpe och Miss Christabel
Pankhurst talade också i
kväll, allesammans mycket
bra. Den 11te, 12te och 13^{de}
nästkommade februari skall

här sammankörda "a Women's
Parliament" för att besluta
om de åtgärder, som skola
vidtagas mot regeringen, för-
näst att "the King's Speech"
ej innehåller något som
bringar frågan till sin lös-
ning.

Jag undrar, om du
sett den nya månatliga tid-
skriften "Votes for Women" ut-
gifven af Mr och Mrs Lawrence
Det första numret kom ut i
okt. och novembernumret är
nu publicerat. Jag skickar
dem och litet annan litteratur,
som du kanske ej sett än.

Du arbetar väl som vanligt
alldeles för mycket, förmådar
jag ~~och~~ undrar verkligen om,

det finnes något kvar af dig.
Om det finns, så kanske du
är så hygglig och låter mig
höra litet om dig och om
utsikterna för vår rösträttspågå
vid nästa riksdag. Men nu är
det visst på tiden att jag knipper
till kajs, tror jag. Om du vill
veta, hur jag har det, så får
jag väl skrifa en annan gång.
och tala om det. Vill endast säga
att det är härligt att känna
dig vara i centrum af allting,
faktän jag måste använda en
god del af min energi för att
inte rusa på alltför många
ohälsa saker och ting. Jag tycker
tiden är så kort och flyger från
mig, utan att jag hinna an-
vända den som jag borde.
Men nu adjö och många häls-
ningar till dig och dem som du
bor bygga en hälsning från mig.

gag har inte du kan
hylla men om ditt folk om
hvar jag gör.

Alfred
P. S.